

ADVIES

2010-057

27 oktober 2010

Klacht onvoldoende begeleiding leerling door school en dyslexiecoach voor leerling met dyslexie en ADHD

School en dyslexiecoach hebben volgens klager onvoldoende begeleiding geboden mbt leerling met dyslexie, ADHD en andere problemen.

De Commissie heeft geconstateerd dat klagers problemen met diverse leerkrachten met gesprekken oplossen. Met de dyslexiecoach is dit niet gelukt. De Commissie denkt dat dit deels te wijten is aan de formele opstelling van deze leerkracht maar ook aan de manier van communiceren van klagers. De Commissie heeft dan ook geen laakbaar handelen van de dyslexiecoach, in termen zoals klagers daarover spreken, kunnen vaststellen. Wat betreft de rol van de dyslexiecoach denkt de Commissie dat het voor ouders onduidelijk is wat zij van een dyslexiecoach kunnen verwachten. Ook stelt de Commissie vast dat er niet eenduidig met de werkplannen wordt gewerkt. Daarnaast scheidt de school in de schoolgids verwachtingen aan ouders die zij niet voldoende waarmaakt. De Commissie volgt de school ook niet in haar redenering dat de problematiek van de leerling voor haar nieuw en daardoor lastig te behandelen is, daar de problematiek van de leerling niet uniek is.

De Commissie verklaart de klacht deels ongegrond, deels gegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij schrijven van 01 juni 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke klachtencommissie, gericht tegen handelwijze van mevrouw *Z*, leerkracht van het *** College te A.. De school en met name mevrouw *Z* hebben onvoldoende begeleiding geboden met betrekking tot de dyslexie en verdere problemen van hun zoon *A*.
- 1.2. Bij schrijven van 22 juni heeft de directeur van de school mevr. M. van de W. haar reactie gegeven op de klacht.
- 1.3. Bij schrijven van 16 juli 2010 hebben klagers een reactie op het verweerschrift gegeven.
- 1.4. Bij e-mail van 23 september 2010 heeft mr. M., juridisch adviseur van het bevoegd gezag een reactie op de klacht door mevrouw *Z* aan de Commissie doen toekomen.
- 1.5. Op 27 oktober 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klager is in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen M. . Tevens is verschenen mevrouw W., directeur van het *** College. Mevr. L., teamleider en mevrouw D. *Z*, leerkracht en dyslexiecoach.

2. Standpunt klagers

Uit de klachtbrief van 01 juni 2010 en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de Commissie - kort weergegeven - de navolgende (deel)klachten af:

Klagers zoon *A* heeft dyslexie, gecombineerd met ADHD en een slecht functionerend werkgeheugen. Hiervoor heeft hij op de basisschool een rugzakje gehad. Door middel van training was *A* zo vooruit gegaan dat hij niet langer in aanmerking kwam voor een rugzakje. Derhalve is dat ook niet meer aangevraagd. *A* is vanwege zijn beperkingen geplaatst in het LWOO.

Klagers signaleren dat er, ondanks mooie woorden in de schoolgids, op school geen rekening gehouden wordt met de beperkingen van *A*. Volgens school werd er gewerkt conform een dyslexieprotocol, maar klagers hebben dit protocol pas recent kunnen inzien. Tevens werkt het *** College met werkplanners. Bij sommige docenten werden deze planners inderdaad gebruikt, maar bij anderen weer niet. Er was geen eenduidigheid. Dit was voor *A* een onwerkbaar situatie. Volgens klagers konden sommige docenten het handelingsplan van *A* niet omzetten in adequaat gedrag.

Klagers zijn in het bijzonder ontevreden over de behandeling van hun zoon *A* door mevrouw *Z*, docente Natuur en Gezondheid en dyslexiecoach van *A*. Klagers geven aan dat mevrouw *Z* voortdurend tekort schiet in haar functioneren en dat zij voortdurend laakbaar gedrag toont dat uiteindelijk de kinderen schade toebrengt.

Klager heeft ter zitting aan de Commissie duidelijk gemaakt waarom nu alle pijlen gericht zijn op mevrouw *Z*. Met de andere docenten hebben klagers goede gesprekken gehad. De problemen waren niet direct opgelost, maar deze docenten hebben binnen hun vermogen naar een oplossing gezocht. Bij mevrouw *Z* was er geen zicht op een oplossing. Het leek alsof zij tegenwerkte. Klagers hadden het gevoel dat mevrouw *Z* de zaak bewust traineerde. Meermalen hebben zich incidenten voorgedaan die het voor *A* zeer lastig maakten om zijn schoolwerk goed uit te voeren.

Klagers zijn ook van mening dat de teammanager mevrouw L. niet adequaat heeft gereageerd op de voorvallen die zich in de afgelopen maanden hebben voorgedaan met mevrouw *Z*. Tevens vinden zij dat de directeur mevrouw van de W. beter had kunnen en moeten sturen.

3. Standpunt directie en bevoegd gezag

Het standpunt van de directie en het bevoegd gezag luiden - kort weergegeven - als volgt:

Allereerst geeft het bevoegd gezag aan dat zij ernstige bezwaren heeft tegen de kwalificaties aan het adres van mevrouw *Z*. De klachten gingen oorspronkelijk verder dan alleen de gedragingen van mevrouw *Z*. Daar zijn al meermalen gesprekken op school over gevoerd. Het bevoegd gezag begrijpt niet waarom mevrouw *Z* ineens als zondebok aangewezen wordt, terwijl het hier om een groter geheel gaat. Het bevoegd gezag vraagt om duidelijke afbakening van de klacht.

Volgens de directie leeft er algemene onvrede bij klagers. In eerste instantie ging die onvrede niet alleen over mevrouw *Z*. De onvrede van ouders strekte zich uit over meerdere docenten.

Ook geeft zij aan dat het dyslexieprotocol dat aangegeven wordt in de schoolgids een intern protocol betreft. Een extern protocol was niet op school voorhanden. Inmiddels is er in overleg met de Stichting Balans een extern protocol opgesteld.

Klagers vroegen meer zorg voor hun zoon dan de school kon bieden. De verwachtingen ten aanzien van de school waren te hoog. De problemen van *A* waren voor de school complex. Het ***College is een reguliere school, waar leerwegondersteuning mogelijk is. De leerwegondersteuning was voldoende voor *A*'s leerachterstanden, maar niet voor de extra ondersteuning die hij nodig had voor zijn ADHD en dyslexie. De school is er niet op ingericht om in deze mate individuele zorg te bieden. Klagers hebben volgens school niet altijd gebruik gemaakt van de mogelijkheden die voorhanden waren. Zoals een nieuwe aanvraag van een rugzakje of deelname aan dyslexieworkshops. Indien klagers een rugzakje hadden aangevraagd waren er meer mogelijkheden geweest om *A* de benodigde begeleiding te bieden.

Naar aanleiding van de verschillende gesprekken die ouders gevoerd hebben met de teammanager, mentor, orthopedagoge en de directeur is een aantal acties ondernomen zoals het synchroniseren van de werkplanners, het aanschaffen van materialen en zijn docenten gewezen op de aanwijzingen in het dyslexieprotocol. Er zijn diverse processen naar aanleiding van de gesprekken in gang gezet, maar deze aanpassingen kosten tijd en kunnen niet ineens worden gerealiseerd.

Het *** College concludeert dat het zijn uiterste best heeft gedaan om *A* en zijn ouders tegemoet te komen, maar dat het dat gedaan heeft binnen de grenzen die van hen verwacht konden worden.

4. Overwegingen Commissie

De Commissie stelt vast dat hier sprake is van een situatie met twee partijen, die op onderdelen met hun visie tegenover elkaar staan. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is voor de Commissie niet duidelijk naar voren gekomen wat er zich exact op school heeft afgespeeld. De Commissie heeft derhalve niet kunnen vaststellen welke lezing de juiste is.

Wat de Commissie wel heeft kunnen vaststellen is dat klagers niet alleen met mevrouw *Z* problemen hadden. Deze problemen zijn echter met gesprekken opgelost, terwijl dat met mevrouw *Z* niet gelukt is. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat dit deels te wijten is aan de formele opstelling van mevrouw *Z*. Zij heeft kennelijk te weinig responsiviteit getoond naar klagers toe door strak vast te houden aan de regels. Daar staat tegenover dat de Commissie het met de school eens is, dat de manier van communiceren van klagers niet altijd heeft bijgedragen aan oplossing van de problematiek. Concluderend stelt de Commissie vast dat zij geen laakbaar handelen van mevrouw *Z*, in termen zoals klagers daarover spreken, heeft kunnen vaststellen.

Wat betreft de rol van de dyslexiecoach is de Commissie van oordeel, dat het voor ouders onduidelijk is wat zij van een dyslexiecoach kunnen verwachten. Klagers hadden een verkeerd beeld van wat mevrouw *Z* voor hun zoon kon betekenen en dat is door school ook niet aan hen of *A* duidelijk gemaakt. Op dit punt verklaart de Commissie de klacht gegrond.

School heeft zelf al aangegeven dat er door docenten niet eenduidig met de werkplanners wordt gewerkt. In het nieuwe schooljaar is er inmiddels met werkplanners voor het hele jaar gestart. Tevens

worden de handelingsafspraken nu apart gecheckt. Op dit punt is de Commissie met klagers eens dat dit voor *A* zeer lastig moet zijn geweest om mee te werken.

De Commissie is van oordeel dat de school in de schoolgids verwachtingen aan ouders scheidt die zij niet voldoende waarmaakt. Zij vraagt zich af of school voldoende een beeld voor ogen heeft hoe zij met de problematiek van dit soort kinderen om moet gaan. De school beschrijft de beperkingen van *A* als zeer complex. Het was voor school de eerste keer dat zij een leerling met dergelijke beperkingen moest begeleiden. Naar het oordeel van de Commissie mag er van docenten in een LWOO-afdeling zonder meer worden verwacht dat zij op de hoogte zijn van de leer- en zorgbehoeftes van kinderen met beperkingen zoals *A*. De combinatie van ADHD, dyslexie en een slecht functionerend werkgeheugen komt immers regelmatig voor. De Commissie volgt school dan ook niet in haar redenering dat de problematiek van *A* voor haar nieuw en daardoor lastig te behandelen is.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht, voor zover deze betrekking heeft op het functioneren van mevrouw *Z*, ongegrond.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover deze betrekking heeft op een aantal beleidsmatige keuzes, zoals het beeld van de school dat wordt neergezet in de schoolgids, werkplanners, dyslexiecoach en dyslexieprotocol, gegrond.

6. Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag zich te bezinnen op de vraag, hoe om te gaan met kinderen met een beperking en welk beeld van de school hieromtrent naar ouders toe kan worden neergezet.

Aldus gegeven op 27 september 2010 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede drs. Habryka en drs. M.J. Hoogenkamp, als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers als secretaris.